

בשעתא דאמר לון אני יוסף אחיכם. תוהו ו
דחמו ליה במלכו עלאה. אמר יוסף מלכו דא
בגין דא רוחנא ליה, גשו נא אלי ויגשו,
דאחזי להו האי קיימא דמילה, אמר דא
גרמת לי מלכו דא בגין דנטרית לה.

מבאן אוליפנא מאן דנטיר להאי את קיימא
מלכו אתנטרת ליה. מנלן מבצע
דכתיב, (רות ג) חי יי שכבי עד הבקר דהוה
מקטרג ליה יצריה עד דאומי אומאה ונטיר
להאי ברית, בגין כף זכה דנפקו מניה מלכין
שליטין על כל שאר מלכין, ומלפא משיחא
דאתקרי בשמא דקדשא בריה הוא:

פתח אינדך ואמר כתיב, (תהלים כז) אם תחנה
עלי מחנה וגו'. הכי תאנא בזאת אני
בוטח, מהו בזאת, דא את קיימא דזמינא
תדיר גבי בר נש ואתרמיזא לעילא, ובגיני כף
אתמר בזאת כמה דכתיב זאת אות הברית.
זאת בריתי. וכלא בחד דרגא. ותאנא זה וזאת
בחד דרגא אנון ולא מתפרשן. ואי תימא אי
הכי הא שאר בני עלמא הכי. אמאי דוד
בלחודוי ולא אחרא. אלא בגין דאחידא ביה
ואתרמיזא ביה והוא כתרא דמלכותא.

הא חזי, בגין דהאי זאת לא נטר ליה דוד
מלפא כדקא חזי, מלכותא (דף טז ע"א)
אתעדי מניה פל ההוא זמנא. והכי אוליפנא
האי זאת אתרמיזא במלכותא דלעילא,
ואתרמיזא בירושלם קרתא קדישא. בההיא
שעתא דדוד עבר עליה, נפק קלא ואמר דוד
במה דאתקטרת תשתרי. לך טרדין מירושלם
ומלכותא אתעדי מינה. מנא לן דכתיב, (שמואל
ב יב) הנני מקים עליך רעה מביתך. מביתך
דייקא והכי הוה במה דעבר ביה אתענש,

והרי הם היו קרובים אליו? אלא
בשעה שאמר להם אני יוסף
אחיכם, תמהו שראו אותו
במלכות עליונה. אמר יוסף,
המלכות הזו, משום זה הרוחתי
אותה. גשו נא אלי ויגשו,
שהראה להם את ברית המילה.
אמר, זו גרמה לי את המלכות
הזו, משום ששמרתי אותה.

מבאן למדנו, שמי ששומר את
אות הברית הזו, המלכות
שמונה לו. מנין לנו? מבצע,
שפתוב (רות א) חי ה' שכבי עד
הבקר. שיצרו היה מתגרה בו,
עד שנשבע שבועה ושמר את
הברית הזו, משום כף זכה
שיצאו ממנו מלכים שליטים על
כל שאר המלכים, והמלך
המשיח שנקרא בשמו של
הקדוש ברוך הוא.

פתח אחר ואמר, כתיב (תהלים כז)
אם תחנה עלי מחנה וגו'. כף
שנינו, בזאת אני בטח, מה זה
בזאת? זו אות הברית המזמנת
תמיד אצל אדם, ונרמזה
למעלה. ומשום כף נאמר בזאת,
כמו שפתוב זאת אות הברית,
זאת בריתי, והפל בדרגה אחת.
ושנינו, זה וזאת הם בדרגה אחת
ולא נפרדים. ואם תאמר, אם כף,
הרי שאר בני האדם כף, למה
דוד בלבדו ולא אחר? אלא
משום שהיא אחרונה בו ונרמזה
בו, והיא פתח המלכות.

בא ראה, משום שאת הזאת הזו
לא שמר אותה דוד המלך כראוי,
המלכות העברה ממנו כל אותו
הזמן. וכף למדנו, הזאת הזו
נרמזה במלכות שלמעלה,
ונרמזה בירושלים, הקריה
הקדושה. באותה השעה שדוד
עבר עליה, יצא קול ואמר: דוד,
במה שנקשרת תותר. אותך
(שמואל ב יב) הנני מקים עליך רעה

וטורדים מירושלים, והמלכות תוסר ממך. מנין לנו? שפתוב